

ADVIES 35-2005: Gebruik Copan Milk test bij de officiële bepaling van de kwaliteit en de samenstelling van melk (dossier Sci Com 2005/38).

Het Wetenschappelijk Comité van het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen, geeft het volgende advies :

Referentietermen

Het DG Laboratoria van het Federale Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen legde volgende vragen voor aan het Wetenschappelijk Comité :

- 1) Mogen de Interprofessionele Organismen de Copan Milk Test gebruiken bij de bepaling van de remstoffen in samenhang met de officiële bepaling van de kwaliteit van melk?
- 2) Mag de Copan Milk test de Delvotest MCS vervangen in het kader van de officiële bepaling van de kwaliteit van melk ? Welke test presteert het best op het stuk van de voedselveiligheid?

Inleiding

In België wordt de controle op de aanwezigheid in rauwe melk van remstoffen van diergeneesmiddelen boven MRL-niveau of aanwezigheid van verboden diergeneesmiddelen georganiseerd volgens twee programma's:

a) officiële bepaling van de kwaliteit en de samenstelling van rauwe melk

Bij elke ophaling van rauwe melk bij de melkveehouder worden kiemgetal, celgetal, vetgehalte, eiwitgehalte, onzuiverheden en remstoffen getest. Voor het opsporen van remstoffen wordt momenteel de Delvotest MCS zowel voor de screening als voor de bevestiging gebruikt. Bij de bevestiging wordt rekening gehouden met het mogelijks voorkomen van natuurlijke remstoffen in de melk alsook de hogere gevoeligheid voor bepaalde β -lactamverbindingen. Bij een positieve test wordt de melkveehouder beboet volgens een strafpuntensysteem (MB 17 maart 1994). Het betreft maandelijks ca. 170 000 testen op rauwe melk. De Delvotest MCS werd als analysemethode voor het opsporen van remstoffen erkend als officiële analysemethode door DG5 (omzendbrief van 21/11/1999).

b) monitoring-programma van het Federale Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen

De doelstelling van het monitoring plan is een inschatting te maken van het voorkomen in rauwe melk van antibioticaremstoffen boven MRL-niveau en de verboden stoffen, vermeld in EEG-Verordening 2377/90 en aanvullingen (MRL's voor infectiewerende stoffen in melk). Het gebruik van enkel de Delvotest-MCS of een andere microbiële screeningstest zoals de Copan Milk test laat niet toe alle remstoffen in de hierboven vermelde EU-lijst tot de vereiste gevoeligheid aan te tonen. Bij het monitoring-programma wordt bijgevolg gebruik gemaakt van een combinatie van microbiële inhibitortesten, receptortesten, immunologische testen en fysicochemische bevestigingsmethoden. Het aantal onderzochte rauwe melkstalen bedraagt jaarlijks tussen 700 en 1000 .

Vraag 1 :

Mogen de Interprofessionele Organismen de Copan Milk Test gebruiken bij de bepaling van de remstoffen in samenhang met de officiële bepaling van de kwaliteit van melk ?

De Copan Milk Test is een microbiële screeningstest voor het aantonen van remstoffen in melk. Zoals voorgeschreven door de 'procedure goedkeuring van apparaten voor gebruik bij de officiële bepaling van de samenstelling en de kwaliteit van de melk door het FAVV' werd de Copan Milk Test geëvalueerd door DVK/CLO (Melle) en DQPA/CRA (Gembloux). Deze evaluaties toonden

aan dat, inherent aan een biologische test, bepaalde remstoffen op MRL-niveau kunnen gedetecteerd worden terwijl andere niet (b.v. wegens de gevoeligheid van de gebruikte kiem, de kenmerken van het antimicrobiële middel en van de gebruikte voedingsbodem). Het is echter wel zo dat de gevoeligheid van de Copan Milk test t.o.v. remstoffen van de meeste β -lactamverbindingen hoger of gelijk is aan de MRL. Voor intramammaire toediening bij lacterende en drooggezette koeien worden vooral β -lactamverbindingen gebruikt.

Bij de keuze voor het gebruik van een microbiële test, zoals de Copan Milk test dient rekening gehouden te worden met verschillende factoren zoals bijvoorbeeld de gevoeligheid van de test voor bepaalde antimicrobiële middelen, doel en opzet van de screening (b.v. aantonen van meest frequent gebruikte antimicrobiële middelen of verdenking van verboden middelen) en de financiële haalbaarheid. Bijvoorbeeld hebben fysico-chemische methoden specifiek voor elk antimicrobiel middel een betere gevoeligheid voor een groter aantal verbindingen; ze hebben echter een veel hogere kostprijs.

Het Wetenschappelijk Comité wijst erop dat de screening en de officiële monitoring elk hun eigen specificiteit hebben en complementair zijn. Rekening houdend met de specifieke beperkingen en voordelen van de Copan Milk Test en gezien de complementariteit met de officiële monitoring, oordeelt het Wetenschappelijk Comité dat het verantwoord is deze test of een soortgelijke test te gebruiken als remstoffenproef bij de officiële bepaling van de kwaliteit en de samenstelling van de melk. Indien echter uit toekomstige resultaten van de monitoring zou blijken dat er zich een probleem stelt met remstoffen afkomstig van een bepaald diergeneesmiddel (geregistreerd of niet geregistreerd) waarvoor de detectie door de Copan Milk Test onvoldoende is, is een aanvulling van de test noodzakelijk.

Vraag 2 :

2) Mag de Copan Milk test de Delvotest MCS vervangen in het kader van de officiële bepaling van de kwaliteit van melk ? Welke test presteert het best op het stuk van de voedselveiligheid ?

Zowel de Copan Milk Test als de Delvotest MCS zijn microbiële screeningstesten voor het aantonen van remstoffen in rauwe melk. Wat betreft de aantoonbaarheid van remstoffen tot op MRL-niveau afkomstig van geregistreerde diergeneesmiddelen en de aantoonbaarheid van remstoffen afkomstig van verboden diergeneesmiddelen, acht het Wetenschappelijk Comité beide testen even geschikt als remstoffenproef bij de officiële bepaling van de kwaliteit en de samenstelling van de melk. Daar een vergelijking van de testen kleine maar significante verschillen in gevoeligheid aantoont, wordt er echter aangeraden om o.a. op basis van de hierboven vermelde argumenten (zie vraag 1) enkel één van beide testen te gebruiken als remstoffenproef bij de officiële bepaling van de kwaliteit en samenstelling van de melk.

Namens het Wetenschappelijk Comité,
De Voorzitter
Prof. Dr. Ir. André Huyghebaert
Brussel, 12/09/2005